

ЗЕМУНСКИ ГЛАСНИК.

Земунски Гласник излази Недељом у јутру. Цена му је годишња 5 фонтинти у банкнотима заједно с поштарином или достављањем у кућу. За предбројнике у Србији стане лист овај дукат цесарски с поштарином. За Босну, Херцеговину и Стару Србију 60 гроша турских, ван турске поштарине, коју предбројници сами имају плаћати.

Број 49.

Предплату на Земунски Гласник прима из Аустрије Сопронова печатња у Земуну, из Београда и унутрашње Србије г. Велимир Валожић у Београду. Предбројници из Босне, Херцеговине и Старе Србије предброје се у плаћеним писмима код управе вилаетске печатње у Сарајеву. Без новаца никакве се не уважавају наручбине.

Већ месец дана кубуримо са слагачима. То беше узрок што смо се са последњим листом задоцнили, и што данашњи само на по табака издамо. Накнадићемо читаоцима то све с додатцима.

ТЕЛЕРАМ.

Беч. 5. октобра. Министарско је веће због продаје шума и грађење путова (жељезнице?) повољно ренило, и изгледни за скорашње (решење) реформа добри су.

Опет о српској железници.

Кад смо последњи пут о овом предмету говорили, жалили смо се на српске листове, што они слабо то преважно питање узимају у претрес. Ми смо тада ту нашу жалбу упутили под адресом великих српских листова, јер држимо, да су они поглавито позвани, да извештавају свет о стању ствари, која толико засеца у економни и друштвени, па и у сам политички живот не само народа у кнежевини већ васцелога српства.

Међу тим прошло је два месеца дана, а на толико беше одложен рок за предавање понуда од стране конкурената. За цело то време београдски листови слабо што јављаше о стању железничког питања, и тек сад читамо у „Јединству“ опширно што о том предмету. Ми тај чланак саопштавамо у целости већ с тога, што га вадимо из листа, који стоји у неком односу прама влади српској.

„Јединство“ овако говори о том предмету:

„Ево је наступио рок, који је влада наша одредила да јој поднесу своје услове сва друштва, која би желела да предузму прављење срп-

ске жељезнице. За то предузеће пријавило се више врло озбиљних друштава.

Жељезница у наше доба велики је покретач сваковрсних интереса, она је не само у трговачком погледу но и у многим другима једно од животних питања за сваку земљу. Схвативши свестрано њену важност, влада је наша свестрано и подробно проучила, и сад је у стању да приступи к ствари пуним познавањем исте.

Преварио би се сваки који би помислио да ће уступање грађења жељезнице бити посао прости лицитације, који ће се олако и на брзу руку свршити. Ако сваки народни посао захтева дубоко размишљавање, то га овај влади налаже као особиту дужност.

Преварио би се тако исто и онај који би мислио да се политички уплив уступа са жељезницом оној влади, којој друштво принадежи. Ко год је посвећен у пословима жељезничким, тај зна да ма које друштво узело грађење железнице, оно продаје своје акције, које свако може купити, па које за то непрестано прелазе, као год и новац, из руке у руку. Влади страног која би тим начином хтела да добије уплива, није нужно да своја друштва подмеће, него је довољно да купи што више акција, ма чије било друштво што је концесију добило. Томе дакле не може се на пут стати, па против тога нетреба ни тражити гаранције, ова се само у томе састоји: под каквим ће условима влада уступити железницу, па да у унутрашњости својој буде јој сасвим обезбеђена слобода кретања; а за тим, да друштво предузимачко пружа подпуног поуздања да ће у свако време те услове испунити.

Влада наша не имајући ништа другог у виду но чисте интересе земаљске, положила је од своје стране

основне услове за издавање жељезнице, па од тих услова нити може нити хоће да одступи. Чврсто стојећи на томе основу за преговарање, она ће потанко и особитом обзривошћу испитати све предлоге, који јој од разних друштава буду поднесени, и наравно оно ће друштво у њеним очима бити претежније које јој поред других неопходних обзира пода више јемства, и то поуздана јемства о својој финансијској снази, као и о томе да ће земљу снабдети чврсто направљеном жељезницом, и да ће се задовољити оним разложитим добитком, на који има право свако предузимачко друштво, али преко којег не може се ићи без повреде земаљских интереса.

Можемо дакле с пуним поверењем очекивати скори свршетак овог важног посла, који, кад у дело приведен буде, означиће нови један и велики напредак у развиту народа нашег.“

Ови ретци тачно означају основ, на коме стоји српска влада према железничком питању. Добро је она чинила, што је решење његово одложила, јер међу тим наступише промене, које јој створише много бољу позицију од оне месеца јула. Ако је одложено решење резултат њезине предвидности, то јој сваки родољуб мора захвалити на тој њезиној предвидности.

Босанска је пруга сада напуштена, те ће турска жељезница само српском бити свезана са аустроунгарским пругама. Уз то прешла је концесија за турску пругу у руке оне новчане силе, која се такође налази међу тралацима у Београду. А то је велика гаранција и за рентабилитету српске жељезнице, те је питање о гаранцији тиме постала мање важно питање, него што је оно било пре два месеца.

ДОМАЋЕ И СТРАНЕ ВЕСТИ.

Земун. Господин Градоначелник наш сазвао је ономад чланове варошког заступништва, па и неколицину повереника из грађанства. Повода том ванредном састанку даде, да се посаветују о дочеку царевом, кад би Његово Величанство цар на своме путу у Цариград овуда прошао. Премда није ништа званичног дошло овдишњој власти, то се ипак зна из новина, да ће цар Дунавом путовати, и с тога је закључено, да сви чланови варошког заступништва и маџистрата с градоначелником свечано поздраве Њ. В. на паробродској станици. У случају пак, кад би цар железницом до Базијаша путовао, то је закључено, да га тамо поздраве једна депутација, састојећа се из ових чланова: Г. Градоначелника, варошког претставника г. Стевана Марковића, општинара г.г. Волфа, Бернарда Херцла, Павсанија Димитријадеца и М. Ивића.

Дојиста је радостан факат, што овдашњу реалку све више и више ученика посеђују. У првом разреду има ове годне четрдесет и три ђака, који су већином Срби. Али колико нам је мило што то јавити можемо, толико жалимо, чувши да велики број тих ученика нема потребна поучна средства, јер су синови сиромашних родитеља, који знатан тај трошак подмирити не могу. Да би се та оскудица уклонила, треба сваки да принесе неку малу жртву. Особито су на то позвани г.г. куратори школских фондова и друге корпорације. У том су већ неки родољуби лепим примером предњачили, као што видимо из овог писма г. Градоначелника, које нам је дато да га обнародујемо:

„Да би се сиромашним ученицима у овдашњој реалци могла дати средства за поуку, ова су господа обећала томе у помоћ притећи: Г. Васа Васиљевић (који сам једног реалца у својој кући издржава) и г. Марко Николић обећали су као куратори закладе пок. Лазе Симића од овогодишњег интереса те закладе 60 ф. на ту цел определити. Трговац г. Грабовачки положио је на ту исту цел 10 фор. од прихода последње представе „добровољне позоришне дружине“ и обећао је, да ће цело чист приход прве идуће представе на то определити с тим додатком, да се реалцима српске народности набаве школске књиге.

Стављајући то до знања публици и известивши о томе управу реалке

изјављујем им и у име исте као и потребитих реалаца јавну благодарност. Градоначелник, Бах мајор.“

Данас после подне у 2½ часа сазвата је одборска седница, о којој ћемо у идућем листу опширан извештај донети.

— Из Београда не добисмо за овај лист нашег редовног дописа; но с друге стране одонуд добили смо ово извешће: Зграда беогр. нар. позоришта сасвим је готова и отвориће се на Аранђелов дан са зато од директора ђимназије Ђ. Малетића написаном представом као на имендан пок. кнеза Михаила. Са архитектуром позор. здања неки вештаци није задовољни и као што се чује изићи ће критика о том у једној брошири. — Ономад је опет дошла у Београд кчежева мати госпођа удова Милош Ј. Обреновића. И други се радостан догађај појавио у кнежевој породици. Катарина супруга намесника Блазнавца родила је сина. — Од неколико дана бави се овде г. Владимир Јовановић, за кога се говори да ће као начелник у министарству финансије ступити у државну службу и да ће земенити г. министра, који је слаба здравља. Дошао је и г. Милован Јанковић у Београд; за њега се пак говори, да ће постати главним секретаром државног савета, јер г. Милан Петронијевић поћи ће за капућехају у Цариград. Цензор г. Владимир Вујић скинут је се звања и то због тога, што је нешто пропустио у „Ружи“ за које држе да су нападаји на личност намесника Ј. Ристића. — Француски, енглески и аустријски заступник предадоше 18. о. м. влади српској једнаке гласеће ноте, којима ишту да се Јеврејима српским поданицима подели једнако право са осталим грађанима, но до данас не добише одговора на своја захтевања. — Из Смедерева се чује, да се са г. Стајковцем и другом двојицом што су с њима затворени, врло строго поступа; сва тројица су у тешким оковима.

— Као што „Застава“ јавља, народна странка не беше заступљена на конференцији, која је у прошли понедељак била у Карловцима и на којој осим неколицине сами „клирици“ учествоваше.

— Говори се, да је г. Јован Живковић положио мандат као посланик на хрватском сабору с тога, што је саборска већина оборила сакључак пређашњег сабора, који је прокла-

мовао равноправност ћирилице са латиницом у званичним пословима.

— Докле у Пешти већа конгрес угарских католика, да састави изборни ред за будуће конгресе, састала се онде главна скупштина евангеличке цркве аугебуршке вероизвести, да се по примеру других протестантских зборова изјави о позивници нашипој од 13. рујна пр. г., управљеној на све протестанте, да дођу на предстојећи римски црквени сабор. Главна скупштина угарских евангелика закључила је, неучествовати на римском сабору, а разлози, с којих одбија латиц позив, ово су: што римска курија осуђује протестантизам, што се околело држи тридентинскога сабора, који је сву цркву задео у стагнацију, што си папство присваја апсолутистичку власт проти слободе вере и савести.

— Одлучено је, да Њег. Величанство, цар и краљ, присуствује свечаному отварању суецког прокопа. Полуслужбени лист пише о том путу: „Темељита је нада, да ће Њ. Величанство цар султану вратити посету у Цариграду, где ће се Њ. Величанство састати можда са царицом Евгенијом и са пруским краљевићем, а затим присуствовати отварању суецког прокопа.“ Други листови додају, да је Њ. Величанство цар врло пријатно одговорио на дотични позив султанов. Како се даље чује, поћи ће Њ. Величанство на исток између 24. и 25. листопада и то Дунавом. Њ. Величанство пратит ће државни канцелар, министар царске куће и вањских дела гроф Бајет, потом оба два министра трговине г.г. Шленер и Горове, Поход ће поћи, како се каже, из Будима на парњачи дунавскога паробродскога друштва до Рушћука, одакле железницом до Варне, а у Варни прмили би високе путнике три аустријске ратне парњаче, те одвезле најпре у Цариград а одатле к отварању суецкога прокопа. За превишњи овај пут требаће до 500.000 фор., које ће рајхерат и угарски сабор дозволити накнадом.

— Из Шпаније долазе једнако тужни гласови. Устанци су у земљи тако учестали, да је привремена влада у договору за кортеси обустала све уставне слободе. У Сарагоси нехтеше „добровољци слободе“ 26. п. м. предати оружје, него почеше пуцати на владине чете. Услед тога

дође до озбиљне борбе; по бунтовници буду коначно надвладани. Чета вође Ногуера потучена је, а сам Ногуеро предао се је. У свих покрајинских главних градови разоружани су добровољци, само не у Мадриду, где су изразили жељу, да ће мир уздржати. Поводом ових немира закључила је влада позвати пред суд све чланове покрајинских и муниципалних већа, који су учествовали код републиканскога покрета или га подунирали. Кортези примили су пак у својој седници од 25. п. м. законску основу, којом се влада овлашћује, да у покрајине шаље заступнике са званичном мисијом без плаће, да припомогну код уважања мира. Вест из Кубе од 26. п. м. повољне су такођер за владу (?). Бунтовници потучени су и разрезани; многи су се предали и моле за милост. — Регент Серано и министарски савет сложили су се у томе, да предложи скупштини војводу од Бенџе за краља шпанскога. Ту ће одлуку саопштити приправним странкама. У Катагонији се образују велике републиканске чете, а у Мадриду и Андалузији очекују њихове демонстрације.

— Из Цариграда јављају, да је тамо министарска криза. Али-паша и министар финансије и морнарета иступиће. Говори се да је та криза у свези са мисирском размирицом.

НАРОДНА ПРИВРЕДА.

Пешта, 4. октобра. (Телеграм.) Слаба радња. Шеница са 5/10 новчића нижа, 86-фунт. по 4.75, 87-фунт. по 4.90 на 3 месеца закључена, узанска пак шеница за овај месец по 4.75. Кукуруз, готова роба, по 4.40/45, на закључак са 10 новчића скупљи. Са јечмом слаба радња, зоб са 2 новчића боља од прошле недеље.

Сисак, 4. октобра. (Телеграм.) Слаба радња. Кукуруз са 10 новчића нижа по 2.50/55. Шенице мало има, пролази по 4.80 до 5 фор. Јечам се не тражи, а зоб по 3.30/40 цента.

Трет, 4. октобра. (Телеграм.) Ни по ниској цени нема купаца. Кукуруз по 4.30/35; шеници 114/116 по 6.90 за новембар, за децембар по 7 ф. нуде, но нема узимаоца. Јечам 100 фунти по 3.85/90, зоб 64 фунти по 2.70.

Стање воде Саве и Дунава.

Код Земуна:

У четвртак 2. септ. 4 с. 5 п. над нул. Ведро.
„ петак 3. септ. 4 с. 4 п. над нул. Облачно.
„ суботу 4. септ. 4 с. 4 п. над нул. Ведро.

Код Митровице:

У четвртак 2. септ. 0 с. 6 п. над нул. Ведро.
„ петак 3. септ. 0 с. 4 п. над нул. Ведро.
„ суботу 4. септ. 0 с. 3 п. над нул. Ведро.

Код Сисака:

У четвртак 2. септ. 0 с. 11 п. над нул. Ведро.
„ петак 3. септ. 1 с. 0 п. над нул. Ведро.
„ суботу 4. септ. 1 с. 1 п. над нул. Ведро.

Код Оршаве:

У четвртак 2. септ. 2 с. 5 п. над нул. Магловито.
„ петак 3. септ. 2 с. 5 п. над нул. Ведро.
„ суботу 4. септ. 2 с. 5 п. над нул. Ведро.

Земун. Паробродско је друштво већ издало јесенски пловии свој ред путничких лађа, по коме ће одсад пештанске лађе трипут у седмици између Земуна и Пеште пловити.

Из Земуна у Пешту: Вторником, четвртком и недељом у 1 сахат по подне.

Из Пеште у Земун: Понедеоником, средом и суботом у 7 сах у јутру.

Из Земуна у Оршаву: Четвртком у вече по доласку пештанске лађе.

Пловидба Тисом није промењена. Изшла је нова тарифа и за лађе, што раде Савом и крај српске обале, и које овим редом плове:

Из Земуна у Сисак: петком у 7 сахата у јутру, у свези је са пештанском лађом, која из Пеште средом полази.

Из Београда у Оршаву на Панчево и Базијан: понедеоником у јутру.

Из Београда у Градиште на Панчево и Базијан: понедеоником, четвртком и суботом у јутру.

Из Београда у Шабац и Брчку преко аустријске Митровице: четвртком у јутру.

Из Београда у Шабац: недељом, уторком и четвртком у јутру.

Из Београда полазе ове лађе по доласку прве месне лађе из Земуна.

Земун. (Званично.) Услед одказа главнице из закладе покојног Ђорђа Тончевића у суми од 2100 фор. даје се 1. Јануара 1870. по новом иста зума под интерес по 6%. Узимаоци морају заложити непокретно добро са ципиларном сигурношћу и обвезују се на тачно плаћање камате.

— Код овдашњег мајистрата управљено је званично мајистратског саветника са платом од 630 ф. и 131 фор. и 25 новчића станарине. Конкуре се расписује до 3. Новембра о. г. Тражиоци имају доказати способност своју за то звање, особито да су способни за одржавање дужности пореског и перцентуалног надлежатељства.

— У среду 29. октобра продаје се у Панчеву јавном дражбом више царских здања, на име: 1. контумацко адање под бројем 1153. и 1154., које је процењено на 8362 фор. 25 новчића; 2. контумацка гостионица са естражаром и канцеларијом, процењена на 3414 форината; 3. царска магара за храну под бројем 1034. процењена на 5962 фор. Понуде могу се до 29. октобра о. г. предати.

— 12., 13. и 14. новембра о. г. држаће се у Варадину код тамошње жени-дирекције дражба о разним занатлијским пословима и набавкама, који су од потребе код земунске фортификације. Понуде примају се писмено и усмено до речених дана. Услови се дознају код Варадинске жени-дирекције или код филиала фортификације у Земуну.

— Папирни новци од 10 новчића, као и сребрни шестаки ковани године 1848. и 1849. имају

само до конца ове године вредности, после их неће примати никакво надлежатељство.

Београд, 3. октобра. (о. д.) Ономад беше рок тражиоцима концесије за српску пругу. Ми се не можемо да тужимо, да нема конкуренције; напротив, такмаца има толиких и добрих, да је тешко погодити, коме друштву да се повери то подухваће. Познато вам је, да је био термин одложен за понуде трижилаца. Одложен беше до 1. октобра ове године. Кад је месеца јула било сила такмаца, који тражише дозволу за грађење српске железнице, то их је сада при другом року још више; и дојиста видосмо ово дана, да су се у Београду стекли толико заступника најзнатнијих европских железничких друштава и новчаних завода ради тога подухваћа.

Ономадне у среду предати су оферти. Од аустро-унгарских подухвача само се је један појавио у лицу барона Федора Николића, који даје, као што веле, по Србију најпробитачије услове, те је изглед, да ће овај и добити концесију. Али господин барон није сада искључиви заступник аустријског железничког друштва, већ заступа једну конзорцију, у којој су учесници осим реченог друштва још и оно јужне аустријске железнице, потом кредитни заводи у Бечу и Пешти, велике бечке банкерске куће Рочилд, Сина и Вођанер. У последњем часу беху примљене у конзорцију и франко-аустријска и франко-унгарска и прва српска банка са делом од два и по милиона франака.

Други су тражиоци концесије ови: два белгијско-француска друштва, потом познати пруски железнички подухвач др. Сроусберг, кога заступа г. Ђорђе Стратимировић, и који међу осталом иште, да влада уједно и дозволи, да друштво може упражњавати над железничким раденицима полицајну јурисдикцију. Као главни такмац изишао је још и кнез курландски Бирон, који је два оферта предао. Једним иште дозволу као и остали тражиоци, другим нуди српској влади потребни капитал у зајам, ако би српска држава сама хтела да гради железницу.

Толико засад о железници.

Но о нашој пошти немам шта похвална јавити као онај ваш дописник у пошлome листу. Држим да нећу грешити ако кажем, да нема трговца, који се неби на скупоћу садање поште потужио, особито на аманетску из Турске.

Седмични преглед курса на бечкој берзи.

	29.	30.	1.	2.	3.	4.
	С е п т е м б р а		О к т о б р а			
Дукат цесарски	5.83	5.82	5.82 $\frac{1}{2}$	5.85	5.84 $\frac{1}{2}$	5.85
Сребро	120.25	120.—	120.10	120.10	120.25	120.25
5% металици	59.80	59.90	59.80	59.70	59.75	59.85
Ови с кам. мај—новем	59.80	59.90	59.80	—	59.75	59.85
5% народни зајам	69.—	69.10	68.90	68.80	68.90	69.20
Акције народне банке	721.—	722.—	721.—	717.—	712.—	745.—
„ кред. завода	252.75	255.—	257.—	254.75	253.—	254.25
Ловови 1860. године	94.10	94.40	94.60	94.25	94.—	94.—
лондон	122.90	122.65	122.65	122.85	122.85	122.85

ОПШТА РУБРИКА.

Уредништво не одговара за чланке, који се печатају под овом рубриком.

Одговор на „Изјаву.“

У 16. броју „Панчевца“ изиђе једна изјава од учитеља Данкуца, која би требала да је одговор на мој допис у 60. и други неки у 65 броју „Напредка.“ Чудим се дрскости тога учитеља с којом се он у изјави разбацује; јер ја држах, да ће он против разлоге навести и доказе у дописима опроверћи, или о томе ни спомена, и то ме принуди да му одговорим, да видимо, да л' је оно истина што сам ја против њега писао или је „лаж и измишљотина.“ Зашто учитељу нисте се с оним задовољили, па да сте ћутали, кад сами знате да је оно истина или ви држите да сте доказали, ако сте мене, који сам истину написао „лажом и клеветником“ навалили? Преварилисте се учитељу ако сте помислили и да све новине с изјавама напуните, нећете се опрати, јер оно што је у дописима наведено и што ћу навести, то су ваша дела (т. ј. недеља) при којим вас, ваш тако хваљени „здрав разум“ руководи!

Заста сажаљења достојан учитељ, кад се он својих дела стиди и одриче, или му је памћење тако ослабило, да не зна шта је пре три године чинио, и зато, да бих га обавестио, потрудићу се оне наведене доказе мало разјаснити и с неколико нових подрепити, и то нека му служи за препоруку, јер није право, да он своју умну снагу у једном простом селу троши.

Ја сам вас учитељу више пута опоменуо, да се оканете вашег заната на свештенике викати и да с фактом каквим на среду изађете, али ви то још неучинисте, из узрока, што је све оно што написасте, само ваша „измишљотина!“ — Сада да пређем на доказе редом да видимо, да л' је оно што написах „лаж и измишљотина“ као што ви велите. Ако ништа, а оно вам је ваљда ваше тучење у крчми у успомени остало, ако се несећате, то ћу вас опоменути на 12. септембар 1866. год. кад сте у простој једној крчми, где је младеж на игрању скупљена била, са чобанином мејдан делили и то због једне блуднице! Та то није лаж, кад је целом селу познато, а и сесионални протокол то сведочи! — Јед' то владање једног народног учитеља и зар се такав пример деци даје? Питам вас, ко вам окаља вашу „част и личност“ ја или ви сами, кад така дела чините? — Сјајан пример вашег моралног владања остаје Дебељача, но да би читаоци овог листа поштедио, већу се у разлагање тога случаја упуштати, а учитељ Данкуц ако жели подробније се известили упућујем га на овдашњу општину, јер је она један део његовог депутата као „подпору“ платила. И тај је случај познат целом селу. Јед' то морално владање једног васпитатеља? и зар сами неокаласте вашу част ако је имадосте? Тешко сиротој деци, поред таквих учитеља! —

За целог вашег бављења у овој општини гледалисте, да свештенике са општином посвађате;

Пловидба местне лађе до 19. октобра.

Из Земуна у Београд, у 7 сахата у јутру.

Из Београда у Земун, у 7 и по сахата у јутру.

Из Земуна у Београд и Панчево, у 8 сахата у јутру и у 12 и по сахата по подне.

Из Панчева у Београд и Земун, у 10 сахата пре, и у 2 и по сахата после подне.

Из Земуна у Београд, у 5 сахата после подне.

Из Београда у Земун, у 5 и по сахата после подне.

али вам није испало за руком, јер вам брзо уђоше у траг. Сећате се, кад сте по селу трубили, да би општина учитељима плату повисила (али то само њему, јер он неће да је са колегом раван) али свештеници не дају, тај глас дође и до свештеника и они га позову на одговор. Учитељ Данкуц, да би другом своју измишљотину прешо, позове се на граничара К. Ж., но овај му пред компанијским частником и свештеницима у очи рече, да је то његова лаж. Је л' то карактер једног учитеља? А што велите за другог дописника, да за вама повереном децицом мелече, то има подпуно право, јер познаје ваше нечовечно поступање са онима, које ви „милом децицом“ називате. Ево неколико примера. Нисте дете М. Дабића у цркви тако ударили, да га је крв облила. Дете мораде из цркве изићи, разболе се и није се више дигло, а отац истог детета и данас за својим сином жали. А како сте са децом Кривоје старца, К. Црвуља и др. поступали и то је свима познато. То је ваљда најновији начин деци доказивати! — Немојте мислити, да ако се ви небешти чините, да то нико не зна, та ви сте се побринули, да леп спомен послае вас оставите. — Ви велите даље да нисте забављали, милоу децицу поред праве вере и томе их учити, да се идолима неклањају. Смешно ми је то чути од онога који се, од кад је, идолима клања.

Напоследку чудим се безобразлуку учитеља Данкуца, што се он у обрану своје „способности и владања“ на овдашњу општину позива. Та како можете то учинити, кад вам је пре ваше изјаве познато било, да вас је општина тужила, да вас више за учитеља неће, та нисте од једног општинара до другог ишли и молили да вас још једну годину задрже а ви ћете после захвалити? То вас боли, што тако морате да идете, на вам тешко паде кад се сетите вашег пашалука, за време вашег благородног покровитеља, али нећете дуго,

коњи ваши сплетака поватани су. Општина вам је издала сведочбу кад вас је тужила и није нужно, да се код „дотичне власти“ уштамо. Треба народни учитељу да знате, да сте ви учитељ сакулске општине били, а не „дотичне власти“, ваљда ћега ме разумети!

Видите назови учитељу, па и друга ваша недела дадоше ми „моћ“, од вам школу одричем, јер ју доиста неваздукујете, а као син овдашње општине, држао сам за нужно, злоупотребе на видик извести.

Зато знајте, да ако ове моје наведене доказе неопровергнете и то јавно ма којим путем, ја вас за подлог клеветника и неморалног учитеља проглашујем, који треба одавно не само из овог места да је уклоњен, но и са самог њему милог учитељског аванија скинут. До вас стоји да се састанемо! —

У Сакули, 16. септембра 1869.

Мих. Кунусаревић.

F. Heinrich's Buchhandlung
in Semlin.

Zur geneigten Beachtung empfehle ich mein Geschäft dem p. t. Publikum. Von nun an steht ein entsprechendes Lager der neuen Erscheinungen des Büchermarktes zur gefälligen Besichtigung, wozu noch jeden Monat das Neueste, in gewünschter Wahl, kommen wird. Verschiedene Kalender auf das Jahr 1870 sind theils bereits bei mir erschienen, oder werden noch im Laufe der Monats hierorts ein treffen.

Abonnements auf alle existirenden Mode- und illustrirten periodische Journale, sowie auf alle gewünscht werden den Pliniquar- oder neue Bücher der deutschen (oder auch anderer) Literatur übernimmt und effectuirt, wie bisher pünktlich

F. Heinrich's Buchhandlung in Semlin.

(Bei der silbernen Kugel.)

Erste Semliner Petroleum-Raffinerie-Actien-Gesellschaft.

Kundmachung.

Die p. t. Actionäre der Ersten Semliner Petroleum-Raffinerie Actien-Gesellschaft werden hiemit aufgefordert, längstens bis 6. November l. J.

die zweite Einzahlung per 20 %

auf die gezeichneten Actien zu erlegen, u. z. bei der Semliner oder Pancsovarer Sparkasse, bei der Volksbank in Pancsova, bei der ersten Bischer Handelsbank in Neusatz oder bei Herrn Paul Panajotowicz in Mitrowitz.

Semlin, 5. October 1869

Das prov. Comité.